

Nr 462

Av herrar Sjölin och Nihlfors, om befrielse för de enskilda järnvägarna från skyldighet att erlägga investeringsavgift för materiel för tågdriftens säkerhetsanläggningar.

I anledning av en motion i andra kammaren nr 828 år 1956 tillstyrkte bevillningsutskottet och biföll riksdagen att med avgiftspliktig investering ej skall avses investering för enskilda järnvägars rullande järnvägsmateriel, som icke uteslutande är avsedd för godsbefordran. I nyssnämnda motion föreslogs att samma undantag för investeringsavgift skulle gälla för materiel även för tågdriftens säkerhetsanläggningar. Utan särskild motivering undantog emellertid bevillningsutskottet från sin tillstyrkan i övrigt av motionen bl. a. frågan om investeringsavgiftsbefrielse för säkerhetsanläggningar.

Undertecknade anser alltså att kravet på säkerhetsanläggningar, d. v. s. signalsystemets utveckling vid järnvägarna, är av vital betydelse för tågsäkerheten och att detsamma ingår som ett betydande led i de rationaliseringsåtgärder, som de enskilda järnvägarna ur såväl allmän som egen synpunkt bör vidtaga. Besparingar i den enskilda järnvägsdriften kommer givetvis allmänheten till godo.

En jämförelse mellan förhållandena på landsväg och på järnväg är vid bedömandet av säkerhetsanläggningar fullkomligt ohållbar. Här är ej fråga om sådana säkerhetsåtgärder som att banan vid sin anläggning erhåller en oklanderlig sträckning i enlighet med vissa fordringar på fri sikt och lämpliga kurvradier vid anläggande av landsvägar. Här är fråga om tryggnad av själva trafikrörelsen på järnvägarna. Detta säkerhetssystem vid järnvägar består av signaler vid stationerna, indikerande av att färdvägen är fri och i viss mån även att sträckan mellan de olika stationerna är frilagd och vidare av anordningar för växlarnas omläggning samt vägbombfällning. Något motsvarande finns som bekant ej vid landsvägsdriften. För anläggande av s. k. ljussignaler vid gatu- och järnvägs korsning deltar bilrörelsen ej direkt, medan järnvägarna däremot betalar andel i signalerna vid järnvägs vägkorsningar. Järnvägens andel härvidlag är i motsats till vägväsendets belagd med investeringsavgift.

Statens järnvägar är befriade från investeringsavgift för alla de säkerhetsanläggningar de utför i detta hänseende. Enligt vår mening bör det tillses att driften sker på samma betingelser vid enskilda järnvägar som på statens järnvägar. De enskilda järnvägarna och statens järnvägar är

ur rationaliserings- och säkerhetssynpunkt hänvisade till att utföra samma slags anläggningar.

I anledning av vad sålunda anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i avseende på investeringsavgifterna för år 1957 de enskilda järnvägarna befrias från att erlägga investeringsavgift för materiel för tågdriftens säkerhetsanläggningar.

Stockholm den 26 januari 1957

Bengt Sjölin

Folke Nihlfors
